

Regeringssystem, som vi alle beklage, vind i Sejlene. Det ærede Medlem, tror jeg, gjorde flogeft i at afholde sig fra disse smaa Udsald; er der noget, der har gjort det ærede Medlem Skade fra først af her, er det den Slags Optraeden, og det glæder mig, at vi nu mere sjældent høre saadanne smaa Udsald. Vil det ærede Medlem høre et godt Raad af mig, skulde det være, at han afholdt sig derfra i Fremtiden og holdt sig til de Spørgsmaal, som foreligger. Jeg synes, at i Udvalget ere vi, trods de forskellige Meninger, hidtil komne godt ud af det. Jeg sætter meget mere Pris paa, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkrets (Tanber) sagde. Han godtgjorde tydelig, at netop det Forslag, der er stillet, vil kunne faa en ikke ringe Opgave at løse, at det ikke vil være uden Betydning, naar Lovforslaget kan faa den Affattelse, som Mindretallet har foreslaaet i den ni Paragraph, og vil man tænke lidt over det og lægge Mærke til de Udtalelser, der ere fremkomne fra forskellige Sider, vil man se, at de Indvendinger, der gøres derimod, ere ikke reelle og ikke heldige. Det er kun principielle Indvendinger, der fremkomne fra de ærede Medlemmers Side, men over for dem vover jeg at paastaa, at principielt opgive vi ikke en Tøddel af Rigsdagens Myndighed. Vi udøve den kun paa Forhaand, som vi gøre det paa saa mange Omraader. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg ikke finder Anledning til at udtale mig yderligere.

J. Scavenius: Jeg skal kun knytte den ganske korte Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkrets (Korsgaard's) Udtalelse, at jeg tror, at han tog Fejl, naar han antog, at jeg her var inde paa Omvendensens Vej. Nej, hvad jeg altid har ment over for de finansielle Forhold her i Staten, mener jeg endnu, men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er to aldeles forskellige Ting, paa den ene Side at anvende Statens Penge provisorisk, fordi man mener, at man paa Grund af Tidernes Ugunst og Forholdenes Udvikling er nødsaget dertil for Landets Forsvars Skyld, og paa den anden Side det ganske ligefremme normale dagligdags at anvende en vis Sum til en Jærnbane. At sammenligne de to Ting, gaar ikke an.

Hvad det sidste angaar, tror jeg, at jeg ogsaa altid har haft samme Mening som nu. (En Stemme: Latinskolen i Aalborg!) Over for saadanne dagligdags normale Forhold er der ingen Grund for Rigsdagen til at opgive den Myndighed, den har, ikke den fjerneste Grund, og jeg skal derfor, idet jeg oprigtig talt ikke har i Sinde at begynde at skændes om Latinskolen i Aalborg — jeg har haft den Fornøjelse nogle Gange, baade i dette og i det andet Ting og skal ikke indlade mig paa det nu igen — kun over for den ærede Ordfører paastaa, at hvad man her vil gøre, er i Virkeligheden en meget betydelig Opgivelse af Rigsdagens Myndighed. Det kan ikke nytte, at man vil skjule det under det Tegn, at man lovgiver paa Forhaand, at man paa Forhaand bestemmer, hvorledes det skal være. Nej, det er just det, man ikke gør; man siger ikke en Gang, hvormange Penge Regeringen maa anvende, og først og fremmest siger man ikke, hvad Pengene skulle bruges til i det enkelte. Nej, over for dette staar jeg paa det samme Standpunkt, hvorpaa jeg tror altid at have staet, at over for ganske simple normale Forhold er der ikke nogen rimelig Grund til, at Rigsdagen skal opgive sin Myndighed. At den kan komme til at opgive den ad en ganske naturlig Vej, fordi de to Ting ikke kunne blive enige om Forhold, som de altid burde kunne blive enige om, er en ganske anden Sag. Jeg skal dernæst komme tilbage til, hvad jeg udtalte før, og tillade mig at tilraade — jeg ved ikke, om nogen i Tinget vil følge mig i saa Henseende, men jeg vil tilraade — at man ved Afstemningen stemmer for §§ 1 og 2 og for §§ 4—6, men at man stemmer imod § 3 og imod § 8. For øvrigt skal jeg ikke nærmere omtale de enkelte Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal og af dets Mindretal, men kun gøre den ganske korte Bemærkning, at jeg ser ikke rettere, end at det Vædringsforslag, der er stillet af et Mindretal under Nr. 6, saa nogenlunde opgiver den Bemyndigelse, det vil give Regeringen i § 1; men det maa de Herrer selv være om. Jeg tror imidlertid, at man gennem den af mig anbefalede Afstemning vilde komme til det Resultat, at man fik en Lov, der gav almindelige Regler om Jærnbaneconcessioner her i Landet, og som saa overlod til Regeringen og Rigsdagen